

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

від 16 березня 2021 року № 30

Про необхідність усунення Міністерством фінансів України порушень принципів державної регуляторної політики згідно із вимогами Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

Відповідно до статті 30 Закону України від 11.09.2003 № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон № 1160) та на підставі звернення суб'єкта господарювання, Державна регуляторна служба України здійснила експертизу наказу Міністерства фінансів України від 28 травня 2012 року № 613 «Про затвердження Положення про склади тимчасового зберігання», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 серпня 2012 року за № 1307/21619 (далі – Наказ № 613), та встановила таке.

Відповідно до вимог пункту 3.1 розділу III Положення про склади тимчасового зберігання (далі – СТЗ), затвердженого Наказом № 613 (далі – Положення про СТЗ), підприємство, яке має намір отримати дозвіл на відкриття та експлуатацію СТЗ, подає до митниці в паперовій та/або електронній формі заяву про надання дозволу на відкриття та експлуатацію СТЗ (далі – Заява про надання дозволу).

Абзацами 7 та 8 пункту 3.2 розділу III Положення про СТЗ регламентовано, що до Заяви про надання дозволу, крім іншого, додаються засвідчені заявником копії:

- дозволу на початок роботи новостворених підприємств, введення в експлуатацію нових і реконструйованих виробничих, житлових об'єктів та об'єктів іншого призначення (далі – Дозвіл на початок роботи);
- висновку державної санітарно-епідеміологічної експертизи діючих об'єктів (далі – Висновок).

Видача Дозволу на початок роботи передбачалась Законом України «Про пожежну безпеку» та Порядком видачі Державною службою з надзвичайних ситуацій дозволу на початок роботи підприємств та оренду приміщень, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2001 року № 150, які втратили чинність ще у 2013 році.

Відповідно до вимог статті 1 Закону України від 6 вересня 2005 року № 2806-IV «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі –

Закон 2806-IV) дозвільна система у сфері господарської діяльності – сукупність урегульованих законодавством відносин, які виникають між дозвільними органами, адміністраторами та суб'єктами господарювання у зв'язку з видачею документів дозвільного характеру, переоформленням, анулюванням документів дозвільного характеру.

Частиною першою статті 4 Закону 2806-IV врегульовано, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються, зокрема, необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.

Вичерпний перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності затверджений Законом України від 19 травня 2011 року № 3392-VI «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності» (далі – Перелік).

У свою чергу, Законом України від 2 жовтня 2012 року № 5404-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Кодексу цивільного захисту України» з Переліку було виключено Дозвіл на початок роботи. Натомість, вимога щодо необхідності у наданні копії цього документу міститься в Положенні про СТЗ до цього часу.

Таким чином, з огляду на те, що Дозвіл на початок роботи відсутній у Переліку, вимога щодо надання його копії є неправомірною.

Також, відповідно до статті 11 Закону України від 24 лютого 1994 року № 4004 «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення» (далі – Закон № 4004), державній санітарно-епідеміологічній експертизі підлягають, зокрема, діючі об'єкти.

Порядок проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 09 жовтня 2000 року № 247, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 10 січня 2001 року за № 4/5195 (далі – Порядок).

Пунктом 3.12 Порядку задекларовано, що державній санітарно-епідеміологічній експертизі підлягають об'єкти, визначені в статті 11 Закону № 4004, якщо щодо них раніше не проводилася експертиза і власник об'єкта чи уповноважена ним особа не має діючого позитивного Висновку на цей об'єкт.

Згідно з вимогами пункту 3.3 Порядку, визначення відповідності діючих об'єктів експертизи (тобто об'єктів експертизи, які вже використовуються або функціонують) вимогам санітарних норм здійснюється в ході поточного державного санітарно-епідеміологічного нагляду шляхом періодичної вибіркової перевірки і не потребує проведення державної санітарно-епідеміологічної експертизи.

Водночас, Пунктом 3.4 Порядку визначено, що державна санітарно-епідеміологічна експертиза діючих об'єктів експертизи призначається лише у разі наявності в головного державного санітарного лікаря офіційних матеріалів про негативний вплив об'єктів на здоров'я людей або зміну їх властивостей, що може спричинити такий вплив, а також у разі внесення змін до санітарного

законодавства, якими встановлюються більш жорсткі вимоги до об'єктів експертизи.

Із зазначеного вбачається, що об'єкти підлягають державній санітарно-епідеміологічній експертизі лише у разі введення в експлуатацію, або у разі періодичної вибіркової перевірки чи наявності в головного державного санітарного лікаря офіційних матеріалів про їх негативний вплив. При цьому, подовження терміну дії раніше виданих Висновків Порядком не передбачено.

Таким чином, встановлена абзацом 8 пункту 3.2 розділу III Положення про СТЗ, норма щодо необхідності надання для отримання дозволу на відкриття та експлуатацію СТЗ, засвідченої заявником копії Висновку створює штучні перешкоди для суб'єктів господарювання, які вже використовують прийняті в експлуатацію об'єкти, та закладає корупційну складову у процедуру отримання дозволу на відкриття та експлуатацію СТЗ.

Слід зазначити, що за інформацією суб'єктів господарювання, окремі митниці зобов'язують суб'єктів господарської діяльності надавати в обов'язковому порядку копії Дозволу на початок роботи та Висновку до Заяви про надання дозволу, що унеможлиблює реалізацію адміністративних відносин у цій сфері в межах чинного правового поля.

З огляду на зазначене, а також з метою унеможливлення порушення прав і законних інтересів суб'єктів господарювання, зменшення адміністративного тиску на бізнес та усунення регуляторних бар'єрів, встановлена абзацами 7 та 8 пункту 3.2 розділу III Положення про СТЗ вимога щодо надання засвідчених заявником копій Дозволу на початок роботи та Висновку до Заяви про надання дозволу суперечить ключовим принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону № 1160, зокрема:

адекватності - відповідності форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив, оскільки відповідний механізм державного регулювання не узгоджується з вимогами актів вищої юридичної сили, зокрема, в частині встановлення на підзаконному рівні вимог щодо обов'язкового надання копій документів, які відповідно до законодавства України не передбачені та/або не вимагаються;

збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, оскільки зазначені вимоги створюють перепони для відкриття експлуатації СТЗ, що в свою чергу не забезпечує балансу інтересів усіх учасників відповідних правовідносин через наявність додаткового штучного адміністративного та фінансового навантаження на бізнес, яке призводить до унеможливлення провадження господарської діяльності суб'єктами господарювання у відповідній сфері.

Керуючись частиною третьою статті 27 Закону № 1160 Державна регуляторна служба України

вирішила:

запропонувати Міністерству фінансів України внести зміни до пункту 3.2 розділу III Положення про склади тимчасового зберігання, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 28 травня 2012 року № 613, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 серпня 2012 року за № 1307/21619, в частині виключення абзацу 7 цього пункту та внесення змін до абзацу 8 цього пункту, оскільки відповідні положення не узгоджуються з вимогами чинного законодавства та суперечить принципам державної регуляторної політики.

Рішення Державної регуляторної служби України щодо усунення порушень принципів державної регуляторної політики підлягає виконанню у порядку, визначеному статтею 28 Закону № 1160, у двомісячний строк з дня прийняття такого рішення.

Виконання такого рішення передбачає підготовку проекту акта про внесення змін до пункту 3.2 розділу III Положення про склади тимчасового зберігання, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 28 травня 2012 року № 613, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 01 серпня 2012 року за № 1307/21619, та подання у встановленому Законом № 1160 порядку на погодження до уповноваженого органу не пізніше як за п'ять робочих днів до закінчення строку його виконання.

У разі невиконання рішення уповноваженого органу про необхідність усунення порушень принципів державної регуляторної політики або неоскарження цього рішення органом виконавчої влади протягом встановленого в Законі № 1160 строку, дія регуляторного акта або окремих його положень, щодо яких було прийнято відповідне рішення, зупиняється наступного дня з дня закінчення строку для виконання такого рішення.

Подання скарги щодо рішення уповноваженого органу не зупиняє дії цього рішення.

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР

